

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 1998/2006,**annettu 15 päivänä joulukuuta 2006,****perustamissopimuksen 87 ja 88 artiklan soveltamisesta vähämerkityksiseen tukeen**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

asti ja todennäköinen kehitys tämän asetuksen voima-
saoloaikana, on syytä muuttaa eräitä asetuksessa vahvis-
tettuja edellytyksiä ja korvata asetus.

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 92
ja 93 artiklan soveltamisesta tiettyihin valtion monialaisen tuen
muotoihin 7 päivänä toukokuuta 1998 annetun neuvoston ase-
tuksen (EY) N:o 994/98 ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 2 artiklan,

on julkaissut tämän asetuksen luonnoksen ⁽²⁾,

on kuullut neuvoa-antavaa valtiontukikomiteaa,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Komissiolle annetaan asetuksessa (EY) N:o 994/98 val-
tuudet vahvistaa asetuksella kynnys, jonka alle jäävien tukitoimenpiteiden ei katsota täyttävän kaikkia perusta-
missopimuksen 87 artiklan 1 kohdan mukaisia perus-
teita, ja joihin ei tällöin sovelleta perustamissopimuksen
88 artiklan 3 kohdassa määrättyä ilmoitusmenettelyä.

(2) Komissio on soveltanut perustamissopimuksen 87 ja 88
artiklaa ja selkeyttänyt erityisesti lukuisissa päätöksissä
perustamissopimuksen 87 artiklan 1 kohdassa tarkoite-
tun tuen käsitettä. Komissio on myös esittänyt alun perin
vähämerkityksistä tukea koskevassa tiedonannossaan ⁽³⁾
ja myöhemmin EY:n perustamissopimuksen 87 ja 88
artiklan soveltamisesta vähämerkityksiseen tukeen 12 päi-
vänä tammikuuta 2001 annetussa komission asetuksessa
(EY) N:o 69/2001 ⁽⁴⁾ vähämerkityksiseen tukeen sovellet-
tavaa enimmäismäärää koskevat periaatteensa, joissa
määritetään, milloin 87 artiklan 1 kohtaa ei sovelleta.
Kun otetaan huomioon asetuksen (EY) N:o 69/2001 so-
veltamisesta saadut kokemukset sekä inflaation ja brutto-
kansantuotteen kehitys yhteisössä vuoden 2006 loppuun

(3) Kun otetaan huomioon maatalouden alkutuotannon, ka-
lastuksen ja vesiviljelyn aloilla sovellettavat erityiset sään-
nöt ja riski, että kyseisillä aloilla tässä asetuksessa säädet-
tyjä pienemmät tukimäärät saattavat täyttää perusta-
missopimuksen 87 artiklan 1 kohdan perusteet, tätä ase-
tusta ei pitäisi soveltaa kyseisiin aloihin. Kun otetaan
huomioon liikenteen alan kehitys ja erityisesti monien
liikennetoiminnan muotojen rakennemuutokset alan va-
pauttamisen seurauksena, liikenteen alaa ei ole enää syytä
sulkea vähämerkityksistä tukea koskevan asetuksen sovel-
tamisalan ulkopuolelle. Tätä asetusta olisi tämän vuoksi
sovellettava koko liikenteen alaan. Vähämerkityksisen
tuen yleistä enimmäismäärää olisi kuitenkin mukautet-
tava, jotta otetaan huomioon maanteiden tavara- ja mat-
kustajaliikenteen alalla toimivien yritysten keskimäärin
pieni koko. Samasta syystä ja alan ylikapasiteetin sekä
ruuhkia ja tavaraliikennettä koskevien liikennepolitiikan
tavoitteiden vuoksi asetuksen soveltamisalan ulkopuolelle
olisi jätettävä tuki maanteiden tavarakuljetuksiin tarkoi-
tettuja ajoneuvoja varten yrityksille, jotka suorittavat
maanteiden tavarakuljetuksia toisten lukuun. Tämä ei
asetta kyseenalaiseksi muissa yhteisön välineissä kuin tässä
asetuksessa esitettyä komission myönteistä suhtautumista
puhtaille ja ympäristöystävällisille ajoneuvoille myönnet-
tävään valtiontukeen. Kivihiiliteollisuuden valtiontuesta
23 päivänä heinäkuuta 2002 annettuun neuvoston ase-
tukseseen (EY) N:o 1407/2002 ⁽⁵⁾ viitaten tätä asetusta ei
pitäisi soveltaa kivihiilialaan.

(4) Koska maataloustuotteiden ja muiden kuin maatalous-
tuotteiden jalostuksessa ja markkinoille saattamisessa on
yhtäläisyyksiä, tätä asetusta olisi sovellettava maatalous-
tuotteiden jalostukseen ja markkinoille saattamiseen, jos
tietyt edellytykset täyttyvät. Jalostukseksi tai markkinoille
saattamiseksi ei tässä yhteydessä olisi katsottava maatala-
toimintaa, joka on tarpeen tuotteen valmistamiseksi ensi-
myyntiä varten – esimerkiksi viljan korjuuta, leikkuuta ja
puintia tai munien pakkaamista – eikä ensimyyntiä jäl-
leenmyyjille tai jatkojalostajille. Tämän asetuksen voi-
maantulosta alkaen maataloustuotteiden jalostamisessa
tai markkinoille saattamisessa toimiville yrityksille myön-
nettyyn tukeen ei enää ole syytä soveltaa Euroopan yh-
teisön perustamissopimuksen 87 ja 88 artiklan sovelta-
misesta vähämerkityksiseen tukeen maatalous- ja kalas-
tusalalla 6 päivänä lokakuuta 2004 annettua komission
asetusta (EY) N:o 1860/2004 ⁽⁶⁾. Sen vuoksi asetusta (EY)
N:o 1860/2004 olisi muutettava.

⁽¹⁾ EYVL L 142, 14.5.1998, s. 1.

⁽²⁾ EUVL C 137, 10.6.2006, s. 4.

⁽³⁾ EYVL C 68, 6.3.1996, s. 9.

⁽⁴⁾ EYVL L 10, 13.1.2001, s. 30.

⁽⁵⁾ EYVL L 205, 2.8.2002, s. 1.

⁽⁶⁾ EUVL L 325, 28.10.2004, s. 4.

- (5) Euroopan yhteisöjen tuomioistuin on todennut, että silloin kun yhteisö on päättänyt tiettyä maatalouden alaa koskevan yhteisen markkinajärjestelyn käyttöönotosta, jäsenvaltioiden on pidätyttävä kaikista sellaisista toimenpiteistä, jotka saattaisivat vaarantaa tämän järjestelyn tai jolla siitä poikettaisiin. Tämän vuoksi tätä asetusta ei pitäisi soveltaa tukeen, jonka määrä vahvistetaan ostettujen tai markkinoille saatettujen tuotteiden hinnan tai määrän mukaan. Sitä ei myöskään pitäisi soveltaa vähämerkityksiseen tukeen, johon liittyy velvoite jakaa tuki alkutuottajien kanssa.
- (6) Tätä asetusta ei pitäisi soveltaa vähämerkityksiseen vientitukeen tai vähämerkityksiseen tukeen, jolla suositaan kotimaisia tuotteita tuontituotteiden kustannuksella. Eriyisesti sitä ei pitäisi soveltaa tukeen, jolla rahoitetaan jakeluverkon perustamista ja toimintaa muissa maissa. Vientitukea ei yleensä ole tuki messujen osallistumiskustannuksiin tai sellaisista selvityksistä tai konsulttipalveluista aiheutuviin kustannuksiin, joita tarvitaan uuden tai olemassa olevan tuotteen tuomiseksi uusille markkinoille.
- (7) Tätä asetusta ei pitäisi soveltaa valtiontuesta vaikeuksissa olevien yritysten pelastamiseksi ja rakenneuudistukseksi annetuissa yhteisön suuntaviivoissa ⁽¹⁾ tarkoitettuihin vaikeuksissa oleviin yrityksiin, sillä niille myönnetyn tuen bruttoavustusekvivalenttia on vaikea määritellä.
- (8) Komission kokemuksen perusteella voidaan todeta, että tuki, joka ei ylitä 200 000 euron enimmäismäärää kolmen vuoden jakson aikana, ei vaikuta jäsenvaltioiden väliseen kauppaan eikä vääristä tai uhkaa vääristää kilpailua, joten se ei kuulu perustamissopimuksen 87 artiklan 1 kohdan soveltamisalaan. Maanteiden tavarakuljetusten alalla toimivien yritysten osalta tämä enimmäismäärä olisi vahvistettava 100 000 euroksi.
- (9) Tarkastelussa otetaan huomioon verovuodet, joita yritys käyttää verotarkoituksiin kyseisessä jäsenvaltiossa. Kolmen vuoden jaksolla tilannetta olisi tarkasteltava jatkuvasti siten, että kuluvana verovuonna sekä kahtena edeltävänä verovuonna myönnetyn vähämerkityksisen tuen kokonaismäärä määritetään aina uuden vähämerkityksisen tuen myöntämisen yhteydessä. Jäsenvaltion myöntämä tuki olisi otettava huomioon myös silloin kun se on rahoitettu kokonaan tai osittain yhteisöltä peräisin olevista varoista. Tukitoimenpidettä, joka ylittää vähämerkityksiseen tukeen sovellettavan enimmäismäärän, ei pitäisi voida jakaa useisiin pieniin osiin, jotta kyseisiin osiin voitaisiin soveltaa tätä asetusta.
- (10) perustamissopimuksen 87 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua tukea koskevien periaatteiden mukaisesti vähämerkityksinen tuki olisi katsottava myönnetyksi sillä hetkellä, kun yritykselle myönnetään laillinen oikeus tukeen asiaan sovellettavan kansallisen lainsäädännön nojalla.
- (11) Jotta vältetään yhteisön eri rahoitusvälineissä sovellettavien tuen enimmäisintensiiteettien kiertäminen, samoihin tukikelpoihin kustannuksiin ei voida antaa vähämerkityksistä tukea valtiontuen lisäksi, mikäli tällainen tuen kasaautuminen johtaisi tuki-intensiteettiin, joka ylittää ryhmäpoikkeusasetuksessa tai komission tekemässä päätöksessä kunkin tapauksen erityisten olosuhteiden mukaan vahvistetun tuki-intensiteetin.
- (12) Selvyyden, tasapuolisen kohtelun ja vähämerkityksiselle tuelle asetetun enimmäismäärän asianmukaisen soveltamisen kannalta kaikkien jäsenvaltioiden olisi sovellettava samaa laskentamenetelmää. Laskemisen helpottamiseksi ja nykyisen vähämerkityksistä tukea koskevan säännön soveltamiskäytännön mukaisesti tukimäärät, jotka eivät ole raha-avustuksia, olisi muunnettava bruttoavustusekvivalentiksi. Muiden kuin avustuksina myönnettävien läpinäkyvien tukien tai useissa erissä maksettavien tukien avustusekvivalentin laskeminen edellyttää tuen myöntämishetkellä voimassa olevan markkinakoron käyttämistä. Valtiontukisääntöjen yhdenmukaisen, avoimen ja yksinkertaisen soveltamisen vuoksi tässä asetuksessa tarkoitettuna markkinakorkona olisi käytettävä viitekorkoja, jotka komissio vahvistaa säännöllisesti objektiivisten kriteerien mukaisesti ja jotka julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* tai Internetissä. Pohjakorkoon saattaa kuitenkin olla tarpeen lisätä ylimääräisiä peruspisteitä annettujen takauksien tai tuensaajaan liittyvän riskin mukaan.
- (13) Selvyyden, tasapuolisen kohtelun ja tehokkaan seurannan kannalta tätä asetusta olisi sovellettava vain läpinäkyvään vähämerkityksiseen tukeen. Läpinäkyvää on tuki, jonka osalta on mahdollista laskea etukäteen tarkka bruttoavustusekvivalentti tarvitsematta tehdä riskinarviointia. Tällainen tarkka laskelma voidaan tehdä esimerkiksi avustusten, korkotukien ja rajattujen verovapautusten osalta. Pääomapanoksista koostuvaa tukea ei pitäisi katsoa läpinäkyväksi vähämerkityksiseksi tueksi, ellei valtion panoksen

⁽¹⁾ EUVL C 244, 1.10.2004, s. 2.

kokonaismäärä ole pienempi kuin vähämerkityksisen tuen enimmäismäärä. Valtiontuesta pieniin ja keskisuuriin yrityksiin tehtävien riskipääomasijoitusten edistämiseksi annetuissa yhteisön suuntaviivoissa ⁽¹⁾ tarkoitetuista riskipääomasijoituksista koostuvaa tukea ei pitäisi katsoa läpinäkyväksi vähämerkityksiseksi tueksi, ellei kyseisessä riskipääomaohjelmassa anneta pääomaa kullekin kohteena olevalle yrityksille enintään vähämerkityksisen tuen enimmäismäärä. Lainoista koostuvaa tukea pidetään läpinäkyvänä vähämerkityksisenä tukena ainoastaan, kun bruttoavustusekvivalentti on laskettu tuen myöntämishetkellä voimassa olevan markkinakoron perusteella.

- (14) Tässä asetuksessa ei suljeta pois mahdollisuutta katsoa jonkin muun kuin tässä asetuksessa vahvistetun syyn perusteella, että jäsenvaltion toteuttama toimenpide ei ole perustamissopimuksen 87 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua valtiontukea, esimerkiksi pääomapanosten tapauksessa, jos toimenpiteestä on päätetty markkinatalousijoitajan periaatetta noudattaen.
- (15) On tarpeen huolehtia takausjärjestelyjen oikeusvarmuudesta, jos ne todennäköisesti eivät vaikuta kauppaan eivätkä väärinä kilpailua ja jos niistä on saatavilla riittävästi tietoa, jotta mahdolliset vaikutukset voidaan arvioida luotettavasti. Tässä asetuksessa olisi muutettava yleinen vähämerkityksisen tuen enimmäismäärä 200 000 euroa takauskohtaiseksi enimmäismääräksi, joka perustuu sen yksittäisen lainan taattuun määrään, jolle takaus on annettu. Tämä enimmäismäärä on syytä laskea menetelmällä, jolla arvioidaan elinkelpoisille yrityksille annettavien lainojen takausjärjestelyihin sisältyvä valtiontuki. Kyseistä menetelmää ja tietoja, joita käytetään arvioitaessa takauskohtaista enimmäismäärää, ei pitäisi soveltaa valtiontuesta vaikeuksissa olevien yritysten pelastamiseksi ja rakenneuudistukseksi annetuissa yhteisön suuntaviivoissa tarkoitettuihin vaikeuksissa oleviin yrityksiin. Tätä erityistä enimmäismäärää ei pitäisi soveltaa takausjärjestelyjen ulkopuolella myönnettyyn tapauskohtaiseen yksittäiseen tukeen, vaikeuksissa oleville yrityksille myönnettyyn tukeen tai sellaisten tointen takauksiin, jotka eivät ole lainaa, kuten omaan pääomaan kohdistuvien liiketoimien takauksiin. Takauksia koskevan enimmäismäärän määrittelyn olisi perustuttava siihen, että kun otetaan huomioon yhteisön takausjärjestelyjen huonointa skenaariota vastaava 13 prosentin katto (maksukyvyttömyyden nettomäärä), voidaan katsoa, että 1 500 000 euron suuruisen takauksen bruttoavustusekvivalentti on sama kuin vähämerkityksisen tuen yleinen enimmäismäärä. Maantiekuljetusten alalla toimivien yritysten osalta määrä olisi vähennettävä 750 000 euroon. Näitä erityisiä enimmäismääriä olisi sovellettava ainoastaan takauksiin, jotka kattavat enintään 80 prosenttia perustana olevasta lainasta. Jäsenvaltio voi myös käyttää komission hyväksymää menetelmää sen jälkeen, kun menetelmästä on ilmoitettu komissiolle valtiontukialaa koskevan komission asetuksen, kuten perustamissopimuksen 87 ja 88 artiklan soveltamisesta kansal-

liseen alueelliseen investointitukeen 24 päivänä lokakuuta 2006 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1628/2006 ⁽²⁾ nojalla, arvioidakseen takaukseen sisältyvän bruttoavustusekvivalentin, jos hyväksytty menetelmä koskee nimenomaisesti sellaista takauksen ja perustana olevan toimen tyyppiä, johon tätä asetusta sovelletaan.

- (16) Komissio voi jäsenvaltion ilmoituksen yhteydessä tarkastella, muodostaako tukitoimenpide, joka ei ole avustus, laina, takaus, pääomapanos tai riskipääomatoimenpide, bruttoavustusekvivalentin, joka ei ylitä vähämerkityksisen tuen enimmäismäärää ja joka näin ollen voi kuulua tämän asetuksen soveltamisalaan.
- (17) Komission velvollisuutena on varmistaa, että valtiontukisääntöjä noudatetaan ja että erityisesti vähämerkityksistä tukea koskevan säännön mukaisesti myönnetty tuki täyttää sille asetetut edellytykset. Perustamissopimuksen 10 artiklan yhteistyöperiaatteen mukaisesti jäsenvaltioiden olisi edistettävä tämän tehtävän suorittamista ottamalla käyttöön tarvittava järjestelmä sen varmistamiseksi, ettei vähämerkityksistä tukea koskevan säännön perusteella yhdelle yritykselle myönnetyn tuen kokonaismäärä ylitä 200 000 euron enimmäismäärää kolmen vuoden ajanjaksoilla. Tämän vuoksi jäsenvaltioiden olisi vähämerkityksistä tukea myöntäessään ilmoitettava yrityksille tuen vähämerkityksisestä luonteesta viittaamalla tähän asetukseen. Lisäksi jäsenvaltion olisi ennen kyseisen tuen myöntämistä saatava yritykseltä ilmoitus kuluvan verovuoden ja kahden sitä edeltävän verovuoden aikana myönnetystä muusta vähämerkityksisestä tuesta ja tarkistettava huolellisesti, etteivät vähämerkityksiselle tuelle asetetut enimmäismäärät ylity uuden vähämerkityksisen tuen myötä. Vaihtoehtoisesti enimmäismäärän noudattaminen pitäisi olla mahdollista varmistaa keskusrekisterin avulla, tai kun kyseessä ovat Euroopan investointirahaston takausjärjestelyt, Euroopan investointirahasto voi laatia itselleen luettelon tuensaajista ja edellyttää jäsenvaltioita ilmoittamaan tuensaajille, että on kyse vähämerkityksisestä tuesta.
- (18) Asetuksen (EY) N:o 69/2001 voimassaolo päättyy 31 päivänä joulukuuta 2006. Näin ollen tätä asetusta olisi sovellettava 1 päivästä tammikuuta 2007 alkaen. Koska asetusta (EY) N:o 69/2001 ei ole sovellettu liikenteen alaan, joka ei ole kuulunut vähämerkityksisen tuen piiriin, ja koska maataloustuotteiden jalostuksen ja markkinoille saattamisen alalla sovellettava vähämerkityksisen tuen määrä on hyvin rajallinen, tätä asetusta olisi sovellettava tukeen, joka on myönnetty ennen sen voimaantuloa liikenteen alalla sekä maataloustuotteiden jalostuksen ja markkinoille saattamisen alalla toimiviin yrityksiin, jos tietyt edellytykset täyttyvät. Tämän asetuksen ei pitäisi vaikuttaa asetuksen (EY) N:o 69/2001 mukaisesti myönnettyihin yksittäisiin tukiin kyseisen asetuksen voimassaoloaikana.

⁽¹⁾ EUVL C 194, 18.8.2006, s. 2.

⁽²⁾ EUVL L 302, 1.11.2006, s. 29.

(19) Kun otetaan huomioon, kuinka usein valtiontukipolitiikka on yleensä tarpeen tarkistaa, komission kokemuksen mukaan tämän asetuksen soveltamisaikaa olisi asianmukaista rajoittaa. Jos tämän asetuksen voimassaolo päättyy eikä sitä jatketa, jäsenvaltioilla olisi oltava tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluneita vähämerkityksisiä tukia koskeva kuuden kuukauden siirtymäkausi,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Soveltamisala

1. Tätä asetusta sovelletaan yrityksille myönnettävään tukeen kaikilla aloilla, lukuun ottamatta seuraavia:

- a) neuvoston asetuksen (EY) N:o 104/2000⁽¹⁾ soveltamisalaan kuuluville kalastus- ja vesiviljelyalalla toimiville yrityksille myönnetty tuki,
- b) perustamissopimuksen liitteessä I lueteltujen maataloustuotteiden alkutuotannon alalla toimiville yrityksille myönnetty tuki,
- c) perustamissopimuksen liitteessä I lueteltujen maataloustuotteiden jalostuksen ja markkinoille saattamisen alalla toimiville yrityksille myönnetty tuki seuraavissa tapauksissa:
 - (i) kun tuen määrä on vahvistettu alkutuottajilta ostettujen tai kyseisten yritysten markkinoille saattamien tuotteiden hinnan tai määrän mukaan,
 - (ii) kun tuen ehtona on, että sen pitää siirtyä osittain tai kokonaan alkutuottajille,
- d) kolmansiin maihin tai jäsenvaltioihin suuntautuvaan vientiin myönnetty tuki eli tuki, joka liittyy välittömästi vientimääriin, jakeluverkon perustamiseen ja toimintaan tai muihin vientitoimintaan liittyviin juokseviin kustannuksiin,
- e) tuki, jolla suositetaan kotimaisia tuotteita tuontituotteiden kustannuksella,
- f) asetuksessa (EY) N:o 1407/2002 määritellyille kivihiihialalla toimiville yrityksille myönnetty tuki.
- g) tuki maanteiden tavarakuljetuksiin tarkoitettuja ajoneuvoja varten yrityksille, jotka suorittavat maanteiden tavarakuljetuksia toisten lukuun,

h) vaikeuksissa oleville yrityksille myönnetty tuki.

2. Tässä asetuksessa tarkoitetaan

- a) 'maataloustuotteella' EY:n perustamissopimuksen liitteessä I lueteltuja tuotteita, lukuun ottamatta kalastustuotteita,
- b) 'maataloustuotteen jalostamisella' maataloustuotteen käsitteellä niin, että myös käsittelyn tuloksena saatava tuote on maataloustuote lukuun ottamatta maatilatoimintaa, joka on tarpeen tuotteen valmistamiseksi ensimyyntiä varten,
- c) 'maataloustuotteen markkinoille saattamisella' tavaran pitämistä tai esille panemista myyntiä varten, myytäväksi tarjoamista, toimittamista tai muulla tavoin markkinoille saattamista lukuun ottamatta ensimyyntiä jälleenmyyjille tai jatkojalostajille ensituottajan toimesta tai tuotteen valmistamista tällaista ensimyyntiä varten; alkutuottajan suorittama tuotteen myynti loppukäyttäjälle katsotaan markkinoille saattamiseksi, jos se tapahtuu erillisissä, kyseiseen tarkoitukseen varatuissa tiloissa.

2 artikla

Vähämerkityksinen tuki

1. Tukitoimenpiteiden ei katsota täyttävän kaikkia perustamissopimuksen 87 artiklan 1 kohdan perusteita eikä niihin näin ollen sovelleta perustamissopimuksen 88 artiklan 3 kohdan mukaista ilmoitusvelvollisuutta, jos ne täyttävät tämän artiklan 2–5 kohdassa vahvistetut edellytykset.

2. Yhdelle yritykselle myönnettävän vähämerkityksisen tuen kokonaismäärä ei saa olla yli 200 000 euroa minkään kolmen verovuoden jakson aikana. Yhdelle maantiekuljetusten alalla toimivalle yritykselle myönnettävän vähämerkityksisen tuen kokonaismäärä ei saa olla yli 100 000 euroa minkään kolmen verovuoden jakson aikana. Tätä enimmäismäärää sovelletaan riippumatta vähämerkityksisen tuen muodosta ja tarkoituksesta sekä siitä, rahoitetaanko jäsenvaltion myöntämä tuki kokonaan tai osittain yhteisön varoista. Tarkastelujakso määräytyy yrityksen kyseisessä jäsenvaltiossa soveltamien verovuosien perusteella.

Kun tukitoimenpiteeseen kuuluvien tukien yhteismäärä ylittää tämän enimmäismäärän, tätä asetusta ei voida soveltaa tukeen edes sen osuuden osalta, joka ei ylitä enimmäismäärää. Tällaisessa tapauksessa tähän asetukseen ei voida vedota kyseisen tukitoimenpiteen myöntämishetkellä eikä myöhemmin.

⁽¹⁾ EYVL L 17, 21.1.2000, s. 22.

3. Edellä 2 kohdassa tarkoitettu enimmäismäärä ilmaistaan käteisavustuksena. Kaikkien käytettävien lukujen on oltava bruttomääriä, toisin sanoen ne on ilmoitettava ennen veroja tai muita maksuja. Jos tukea myönnetään muussa muodossa kuin avustuksena, tuen määrä on tuen bruttoavustusekvivalentti.

Useassa erässä maksettava tuki diskonttataan myöntämisaikankohdan mukaiseen arvoon. Diskonttauksessa sekä laskettaessa bruttoavustusekvivalenttia on käytettävä korkona avustuksen myöntämisaikankohtana sovellettua viitekorkoa.

4. Tätä asetusta sovelletaan ainoastaan tukeen, jonka osalta on mahdollista laskea etukäteen tarkka bruttoavustusekvivalentti tarvitsematta tehdä riskinarviointia ("läpinäkyvä tuki"). Erityisesti on huomattava seuraavat seikat:

- a) lainoista koostuvaa tukea pidetään läpinäkyvänä vähämerkityksisenä tukena ainoastaan, kun bruttoavustusekvivalentti on laskettu tuen myöntämishetkellä voimassa olevan markkinakoron perusteella,
- b) pääomapanoksista koostuva tuki voidaan katsoa läpinäkyväksi vähämerkityksiseksi tueksi ainoastaan, jos julkisyhteisön panoksen kokonaismäärä on enintään vähämerkityksisen tuen enimmäismäärä,
- c) riskipääomasijoituksista koostuva tuki voidaan katsoa läpinäkyväksi vähämerkityksiseksi tueksi ainoastaan, jos kyseisessä riskipääomajärjestelyssä annetaan pääomaa kullekin kohteena olevalle yritykselle enintään vähämerkityksisen tuen enimmäismäärä,
- d) takausjärjestelyjen osana annetut yksittäiset tuet yrityksille, jotka eivät ole vaikeuksissa olevia yrityksiä, katsotaan läpinäkyväksi vähämerkityksiseksi tueksi, kun järjestelyyn kuuluvan lainan taattu osuus ei ole yli 1 500 000 euroa yritystä kohti. Takausjärjestelyjen osana annetut yksittäiset tuet maanteiden tavarakuljetusten alalla toimiville yrityksille, jotka eivät ole vaikeuksissa olevia yrityksiä, katsotaan läpinäkyväksi vähämerkityksiseksi tueksi, kun järjestelyyn kuuluvan lainan taattu osuus ei ole yli 750 000 euroa yritystä kohti. Jos järjestelyyn kuuluvan lainan taattu osuus muodostaa vain tietyn osuuden enimmäismäärästä, takauksen bruttoavustusekvivalentin katsotaan olevan vastaava osuus 2 artiklan 2 kohdassa säädetyistä sovellettavasta enimmäismäärästä. Takaus voi olla enintään 80 prosenttia lainasta. Takausjärjestelyt katsotaan läpinäkyviksi, jos i) ennen järjestelyn täytäntöönpanoa takausten bruttoavustusekvivalentin laskemiseen käytetty menetelmä on hyväksytty sen jälkeen, kun komissiolle on ilmoitettu menetelmästä muun valtioneuvoston koskevan komission asetuksen nojalla ja ii) hyväksytty menetelmä koskee nimenomaisesti sellaista takauksen ja perustana olevan toimen tyyppiä, johon tätä asetusta sovelletaan.

5. Samoihin tukikelpoisiin kustannuksiin ei voida antaa vähämerkityksistä tukea valtioneuvoston lisäksi, mikäli tällainen tuen kasautuminen johtaisi tuki-intensiteettiin, joka ylittää ryhmäpoikkeusasetuksessa tai komission tekemässä päätöksessä kunkin tapauksen erityisten olosuhteiden mukaan vahvistetun tuki-intensiteetin.

3 artikla

Seuranta

1. Jos jäsenvaltio aikoo myöntää yritykselle vähämerkityksistä tukea, sen on ilmoitettava yritykselle kirjallisesti aiotusta tuen määrästä (bruttoavustusekvivalentteina ilmaistuna) ja siitä, että tuki on luonteeltaan vähämerkityksistä. Sen on viitattava suoraan tähän asetukseen, mainittava sen nimi ja tiedot julkaisemisesta *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*. Jos vähämerkityksistä tukea myönnetään eri yrityksille osana tukiohjelmaa ja yrityksille myönnetään ohjelmassa erisuuruisia yksittäisiä tukia, kyseinen jäsenvaltio täyttää edellä mainitun velvollisuuden ilmoittamalla yrityksille kiinteän määrän, joka vastaa ohjelmassa myönnettävää tuen enimmäismäärää. Tällaisessa tapauksessa kiinteää määrää käytetään määritettäessä, noudatetaanko 2 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua enimmäismäärää. Jäsenvaltion on myös saatava ennen tuen myöntämistä kyseiseltä yritykseltä kirjallisessa tai sähköisessä muodossa ilmoitus muista vähämerkityksistä tuista, jotka on saatu kahden edeltävän verovuoden ja kuluvan verovuoden aikana.

Jäsenvaltio voi myöntää uutta vähämerkityksistä tukea vasta tarkistettuaan, että tämä ei nosta yrityksen saaman vähämerkityksisen tuen kokonaismäärää kuluvan verovuoden ja kahden edellisen verovuoden muodostaman jakson aikana 2 artiklan 2 kohdassa säädettyä enimmäismäärää suuremmaksi.

2. Jos jäsenvaltio on perustanut vähämerkityksisen tuen keskusrekisterin, jossa on täydelliset tiedot kaikista jäsenvaltion viranomaisten myöntämästä vähämerkityksisestä tuesta, 1 kohdan ensimmäistä alakohtaa ei enää sovelleta siitä alkaen, kun rekisteri kattaa kolme verovuotta.

Kun jäsenvaltio antaa tukea sellaisten takausjärjestelyjen osana, jotka on rahoitettu Euroopan unionin talousarviosta Euroopan investointirahaston kautta, tämän artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan soveltaminen saattaa keskeytyä.

Tällöin sovelletaan seuraavaa seurantajärjestelmää:

- a) Euroopan investointirahasto laatii vuosittain niiden tietojen pohjalta, jotka rahoituksen välittäjien on toimitettava Euroopan investointirahastolle, luettelon tuensaajista ja kunkin tuensaajan saamista bruttoavustusekvivalenteista. Euroopan investointirahasto toimittaa tiedot kyseiselle jäsenvaltiolle ja komissiolle, ja

- b) kyseiset jäsenvaltiot toimittavat nämä tiedot lopullisille tuensaajille kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun tiedot on saatu Euroopan investointirahastolta, ja
- c) kyseiset jäsenvaltiot saavat kultakin tuensaajalta ilmoituksen, jonka mukaan tuensaajan saama vähämerkityksisen tuen kokonaismäärä ei ylitä 2 artiklan 2 kohdassa säädettyä enimmäismäärää. Jäsenvaltion on varmistettava, että jos enimmäismäärä ylittyy yhden tai useamman tuensaajan osalta, tästä enimmäismäärän ylittävästä tuesta joko ilmoitetaan komissiolle viipymättä tai peritään takaisin tuensaajalta.

3. Jäsenvaltioiden on tallennettava ja koottava yhteen kaikki tämän asetuksen soveltamista koskevat tiedot. Näihin tallenteisiin on sisällyttävä kaikki tarvittavat tiedot sen osoittamiseksi, että tämän asetuksen vaatimuksia on noudatettu. Yksittäistä vähämerkityksistä tukea koskevat asiakirjat on säilytettävä kymmenen vuoden ajan tuen myöntämispäivästä. Vähämerkityksisen tuen ohjelmaa koskevat asiakirjat on säilytettävä kymmenen vuoden ajan siitä päivästä, jolloin viimeinen yksittäinen tuki myönnetään ohjelmasta. Jäsenvaltion on toimitettava komissiolle sen kirjallisesta pyynnöstä 20 työpäivän kuluessa tai pyynnössä mahdollisesti vahvistetun pidemmän ajan kuluessa kaikki tiedot, joita komissio pitää tarpeellisina sen arvioimiseksi, onko tämän asetuksen edellytyksiä noudatettu, erityisesti yksittäisen yrityksen saaman vähämerkityksisen tuen kokonaismäärän osalta.

4 artikla

Muutos

Muutetaan asetuksen (EY) N:o 1860/2004 2 artikla seuraavasti:

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 15 päivänä joulukuuta 2006.

- a) poistetaan 1 kohdassa sanat ”jalostuksessa ja markkinoille saattamisessa”,
- b) poistetaan 3 kohta.

5 artikla

Siirtymätoimenpiteet

1. Tätä asetusta sovelletaan ennen sen voimaantuloa liikenteen alalla toimiville yrityksille ja maataloustuotteiden jalostuksen ja markkinoille saattamisen alalla toimiville yrityksille myönnettyyn tukeen, jos tuki täyttää kaikki 1 ja 2 artiklassa säädetty edellytykset. Komissio tarkastelee tukia, jotka eivät täytä kyseisiä edellytyksiä, asiaa koskevien kehysten, suuntaviivojen ja tiedonantojen mukaisesti.

2. Asetuksen (EY) N:o 69/2001 edellytykset täyttävien yksittäisten vähämerkityksisten tukien, jotka on myönnetty 2 päivän helmikuuta 2001 ja 30 päivän kesäkuuta 2007 välisenä aikana, ei katsota täyttävän kaikkia perustamissopimuksen 87 artiklan 1 kohdan perusteita, joten ne vapautetaan perustamissopimuksen 88 artiklan 3 kohdan mukaisesta ilmoitusvelvollisuudesta.

3. Vähämerkityksistä tukea, joka täyttää tämän asetuksen edellytykset, voidaan panna täytäntöön vielä kuuden kuukauden ajan asetuksen voimassaoloajan päätyttyä.

6 artikla

Voimaantulo ja voimassaoloaika

Tämä asetus tulee voimaan seuraavana päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2007 31 päivään joulukuuta 2013.

Komission puolesta

Neelie KROES

Komission jäsen